

УКРАЇНА ДЕМОКРАТИЧНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ.

Українська Центральна Рада дала відмовну відповідь на ультимат большевиків.

Українські війська розоружили і прогнали большевиків з Київщини і Чернігівщини.

Рада признала в маніфесті принцип вивласнення земельних посіlostей.

Вісті з України.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on December 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ПРОГЛОСИЛА УКРАЇНУ ДЕМОКРАТИЧНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ.

Рада признає принцип вивласнення земельної посіlostей без відшкодування.

ЛОНДОН, 19 грудня. — УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ВИДАЛА МАНІФЕСТ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ПРОГЛОШУЮЧИ УКРАЇНУ ДЕМОКРАТИЧНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ, яка описує має творити частину всеросійської федеративної республіки.

Супроти українських установчих зборів, які мають відбутися вже в місяці січня, УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ПРОГЛОСИЛА У СВОМЬОМ МАНІФЕСТІ ПРИНЦИП ВИВЛАСНЕННЯ ПРИВАТНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ МАЄТКІВ, ДІБ МОНАСТИРСЬКИХ І ДЕЯКИХ ЦЕРКОВНИХ В КОРИСТЬ ПРАЦЮЮЧИХ КЛАС БЕЗ ПЛАЧЕННЯ ВІДШКОДУВАННЯ.

УКРАЇНЦІ ДАЛИ НА УЛЬТИМАТ БОЛЬШЕВИКІВ ВІДМОВНУ ВІДПОВІДЬ.

ПЕТРОГРАД, 19 грудня. — УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, ПРАВИТЕЛЬСТВО УКРАЇНИ, ВИСЛАЛА ВІДМОВНУ ВІДПОВІДЬ НА УЛЬТИМАТ РАДИ НАРОДНИХ КОМИСАРІВ, ПРАВИТЕЛЬСТВА БОЛЬШЕВИКІВ.

(У своїм ультиматі, висланому до українського правительства, большевики мали казати, щоб Українці держалися сім від хазяїна поміж донськими козаками. Інші знову висті доносили, що большевики мали поставити владу до українського правительства, щоб вони дозволили їм через українські землі повести свої війська проти донських козаків.)

УСТАНОВЧІ ЗБОРИ УКРАЇНИ ВІДБУДУТЬСЯ ДНЯ 22-ГО СІЧНЯ 1918 Р.

Вибори послів назначені на день 9-го січня.

Донська часопись „Діла Телеграфу“ (з дня 27 надоліста) подає телеграму отього змісту:

ПЕТРОГРАД, 25 надоліста. — УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВЧІ ЗБОРИ ВІДБУДУТЬСЯ ДНЯ 22 СІЧНЯ 1918 Р. ВИБОРИ ПОСЛІВ ДО УСТАНОВЧИХ ЗБОРІВ НАЗНАЧЕНІ НА ДЕНЬ 9-ГО СІЧНЯ.

(З огляду на те, що день 9 січня нов. ст. припадає на третій день Різдва, треба догадувати, що і оба речення (вибори послів і скликання установчих зборів) є подані в телеграмі після старого стилю. В такому случаю вибори послів відбудуться на день 22 січня нов. ст., а установчі збори мали би бути скликані на день 4-го лютого нов. ст.).

Українці розоружили війська большевиків у Київщині і в Конотопі.

ЛОНДОН, 19 грудня. — УКРАЇНСЬКІ ВІЙСКА РОЗОРУЖИЛИ І ПРОГНАЛИ ВІЙСКА БОЛЬШЕВИКІВ З КИЇВЩИНИ І З КОНОТОПІ, ЧЕРНІГІВСЬКА ГУБЕРНІЯ.

УКРАЇНЦІ В СОЮЗІ З КОЗАКАМИ.

Полудневі большевики не хотіли признати України.

ПЕТРОГРАД, 19 грудня. — Воєнне положення на півдні стаєть ся шораз більше напруженішим. УКРАЇНЦІ ЗАКЛИКАЛИ СОЮЗ З ДОНСЬКИМИ КОЗАКАМИ, З КОТРИМИ ПОСТАНОВИЛИ З'ЯВИТИСЯ ЯК ТАКОЖ КОЗАКИ ТЕРСЬКІ І КУБАНСЬКІ.

Однак большевики з полудневої Росії не хочуть признати України. Всіля за тим треба надіятися ся боротьби в Києві; в Одесі вже прийшло до поважного сплату крові.

Чорноморська флотія находити ся ся в стані катастрофи, не знаючи, чи слугувати прикладу петроградського правительства, чи київських большевиків, чи Української Ради. Кілька малих кораблів, які недавно тому підлягли, були в оцоту Доном і ромагали большевикам в Ростові, відішли тепер назад, полишаючи місто в руках козаків.

Війскові делегати альянтів на Україні.

ПЕТРОГРАД, 19 грудня. — Часописи большевиків нарікають, що перебувають війскові комісії альянтів на Україні в заготові для ген. Каледіна, проводячи ворожобу проти правительства большевиків.

Голова американської військової комісії, полковник Джудсон, відповідаючи на ці нарікання, каже, що всі американські офіцери находити ся в Петергофті. (Сейчас по здобуттю головної квартири російських військ большевиками в Могилеві була виста, що всі війскові делегати альянтів, які перебували в головній квартирі, відішли до Києва.)

Кроваві бої в місті Одесі.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Кровава боротьба в Одесі, де українські війська, які не дозволили большевикам вислати поміч проти донських козаків, держать у своїх руках арсенал, телеграфічну і телефонну станцію, триває далі. Мисливий театр кілька разів переходив з рук до рук; остаточно опинив ся в руках українських військ.

Головний провідник одеських большевиків убитий.

Большевики мають у своїх посіlastях пристань, які Українці огружували з тихих і полесних гармат у відповідь на бомбардування большевиками міста при помочи гармат корабельних.

Моряки є підлітці на дві частини.

В Одесі прийшло між Українцями і большевиками до порозуміння.

ОДЕСА, 20 грудня. — Інші боротьба між большевиками і Українцями була задержана. Обі сторони згодили ся, щоб спільні патрулі по місті удержували лад.

Десятки склепів і помешкань знищені. З боротьби війська скористали банди рабінків, допускаючи ся масових злочинів.

„Українські“ большевики проти Української Центральної Ради.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Після урядових звітів російської пресою агенції делегати української ради роб. і сад. депутатів відбули в Харкові збори, на яких проголосили Українську Центральну Раду протиревольційною інституцією і ухвалили виступити проти неї.

Домашня війна в Росії.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on December 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

В Петрограді проголошено воєнний стан.

ПЕТРОГРАД, 19 грудня. — Екзекутивний комітет ради роб. і сад. депутатів Петрограда став облоги.

В останніх часах чулися ся в Петрограді багато випадків вбивств і пограбувань і пощипів з вином.

Большевики хочуть завести кару смерті для „ворогів держави“.

Комісар справедливости (в кабінеті большевиків) приготував розпорядження, щоб привертати кару смерті для „ворогів держави“.

Міністр заг. справ, Лев Троцький, проголосив зарядження, що Набоков, російський посол в Лондоні, і Крушевський, російський посол в Токіо, мусять явити ся перед кримінальним судом, щоб відповісти на обжалування, внесені на них. Їх обжалують, що вони з принуду переговорів в справі розвою пускали різні неправдиві висті. На случаи, коли вони не являть ся, їх маєток буде конфіскований.

Ростов над Доном знову в руках козаків.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Телеграма з Петрограду до часопису „Пост“ доносить, що козакам вдало ся остаточно в понеделок наново зайняти Ростов над Доном. Ніхто неперешкоди на сторону козаків, задні сторожі піддали ся.

Мірові пропозиції донських козаків.

Ген. Каледін, атаман донських козаків, зробив большевикам пропозицію, щоб застановити домашню війну. Він домагаєть ся признання незалежності донської області і убільнення її від інтервенції большевиків.

Оренбурські козаки здобули місто Челябинск.

ПЕТРОГРАД, 19 грудня. — Оренбурські козаки, які виступили до боротьби проти правительства большевиків, заняли місто Челябинск.

(Челябінск є важною залізничною станцією. В Челябинську лежить ся залізнична віднога, яка йде через Перм і Катеринобург, зі залізницею сибірською. Місто лежить на північній схід від Оренбурга в губернії той-ж назви.)

Оренбурські козаки машинують на Самару.

Оренбурські козаки під командою ген. Дутова, які машинують на Самару, розгнали по дорозі залогів большевиків.

Козацькі війська обсадили східну частину вороніжської губернії.

Домашня війна прибирає шораз більш розміри.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Телеграми з Петрограду казують, що боротьба між козаками і большевиками є позуваєть Росії прибирає шораз трішнійший характер.

Кореспондент Горы Ратера доносить з Петрограду, що органи домашньої війни обидва околиці зловя ріки Волги від Астрахані аж до Самари.

Большевики мають ще держати у своїх руках Астрахань, але козацькі війська ходили ся в понеделок у відданню всего 20 верст від міста. Правдоподібно боротьба вже розпочала ся. Большевики мають багато машинових крісів, але не мають гармат. Натомість козацькі війська мають гармат.

МІРОВІ ЗМАГАННЯ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on December 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Німецькі союзники мають зробити мирові пропозиції.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Часописи доносять, що центральні держави повідомлять Росію, що вони мають намір зробити альянтам пропозицію в справі мира.

Після доносів часопису „Лінг Пост“ відносимо до нас, що центральні держави на вступній мировій конференції з російськими делегатами, яка відбуде ся вчора, заявили, що їх правительства мають намір пропозиції справу мира всім державам, та що вони вразили представників російського правительства, щоб вони вивели ся з своїх союзників, щоб зробити таксамо.

Подають, що Росія старает ся всякими способами вивідати ся про становище своїх союзників.

Мир без заборів і відшкодувань.

Часопис „Лінг Пост“ інше каже, що Німці урядом повідомили правительства большевиків, що центральні держави є готові заключити мир на підставі принципу „без заборів і відшкодувань“, але принципи самовизначення народів вважають вони за невідповідальні.

Центральні правительства подали російським делегатам до нас, що вони є готові розпочати вступні переговори в справі мира, але вони хотіли би найперше знати, який є вислід замаху Росії в справі призначення альянтів до переговорів. Однак заявили, що сей початок можуть зробити, і що вони сентуально готові розпочати переговори в справі мира зі самою Росією. Німці були той гади, що розем з Росією виліне також і на інші боєві фронти.

Після гадки альянтів заключене окремого мира між Росією і Німеччиною є неможливе.

ЛОНДОН, 19 грудня. — Англія урядом не прийняла до відома юти в справі „загальних мирових переговорів“, які вступу ся в Бресті Литовський між відпоручниками російського правительства большевиків і міністрами заг. справ Німеччини і Австро-Угорщини.

Загально тут припускають, що делегати російські і німецькі, доповідавши до розуму, без сумніву погодять ся також і щодо укладів в справі окремого мира.

Пане одначе велике заінтересоване, чи большевики будуть вслі удержати довог сей окремих мир. Проти правительства Леніна-Троцького виступили дві поважні сили — козаки під проводом своїх генералів і Українці, які знеси завазі бої з військами большевиків в Одесі. Крім того поверх довог десяток інших російських

(Продовжене на 2-й стор.).

ПРАВДИВІ ПАТРІОТИ

старіють ся не лише говорити про Україну, але і вчити ся про неї. Науку побираємо або від розумних людей, або з добрих книжок. Календар Українського Народного Союзу на 1918 рік подає докладно і старанно початки вирождення українського народу по російській революції. І тому таку історію повинен кожний роботающий український патріот вивчити на пам'ять. Номісь буде міг докладно оповісти дітям і внукам, яку то історію він пережив. Тому нехай номісь, що є інтересуєть ся рідною справою, замовить собі календар У. Н. Союзу на 1918 рік за 50 центів. Нехай номісь ще і другий до сього і разом вони нехай виліють гроші на таку адресу:

„СВОБОДА“
83 GRAND ST. JERSEY CITY, N. J.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday
and Saturday by Ukrainian National Association
at 85 Grand Street, Jersey City, N. J.
Established 1922.

JOSEPH STEKIEWICZ, editor
85 Grand Street, Jersey City, N. J.
ANDREW SAWKA, manager
85 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as second-class matter March 30, 1911, at
the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act
of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS:
to United States
\$2.50 per year
\$1.25 per 6 months
\$1.00 per 4 months
to Jersey City and to
foreign countries
\$2.25 per year
\$1.00 per 6 months
\$1.75 per 4 months
Single copy 5 cents. Подорож часом 3 цента.
За кождий зміст адреса платити по 5 центах.

Address: "СВОБОДА"
85 Grand Street, Jersey City, N. J.
For non-subscribers a check must accompany the address
"СВОБОДА".
При переміщенні адреси надати довідку моні-
тору або члену.

Часо телефону 498 Montgomery.

3 біжучої хвили.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on December 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Англійський прем'єр Лойд Джордж виступав учора в парламенті в Лондоні, своїм звичаєм, божевільно промову, в якій головним чином говорив про устрій миру, на якій, на його думку, може згодитися вся Британія.

Лойд Джордж за рік свого прем'єрства виконав довільно божевільних промов. Коли вперше виступив тому рік назад, то промовою його промови були цілого світа після його плану. Коли, що революції в Росії, російська демократія проголосила жадати бездоганності і карних відшкодувань, а особливо, коли подібною програмою мира проголосив також президент Зюльхенс [Держав Вудро Вільсон, — англійський прем'єр почав у дальших своїх промовних промов то більше емоційні за своєї першої програми поділу світа, як вчора знішав до "мінімум", себто емоцій тільки, кілька, на свій погляд, міг емоцій.

Прем'єр Лойд Джордж претендував на це, що його мікропромова згідна з мікропромою президента Вільсона. І воно трохи правда, бо президент Вільсон має теж тактичній непереможній галин серед усіх країн світа, це Лойд Джордж не міг виступити проти президента Зюльхенс Держав, оскільки мікропромова його мікропромова не приймає програми без доганності і карних відшкодувань. Він хотів би в якійсь своїй згадці для Великої Британії німецької колонії в Африці. Гадано, що або мікропромова конференції представити їх, або таке мікропромова, так зазначити це загальним голосуванням. Крім того хотів би відібрати Туреччину Вірменію і Палестину. Крім того — казав він — оскільки держави можуть згодитися, що дають відшкодування за страсти, які спричинили другим державам.

Отже, як видно — Лойд Джордж вже зробив значний поступ вперед; вже збільшився за програми президента Вільсона, але це переслідує у справі колован, Вірменії, Палестини і відшкодувань.

Після програми президента Вільсона і російської демократії німецької колонії не можуть вийти як одна з тієї точки; справу Вірменії як і інших європейських країн повинно бути рішучим населення загальним голосуванням, а відшкодування повинно бути обмежене до покриття лише шкоди від населення, на якого земля вела ся війна; одначе цього відшкодування не слід надати відшкодування, аби через те не погіршило заподіяно населення держав, на які належало це відшкодування.

З тим погодився — як казав президент Вільсон — годять ся демократії усіх народів.

Тому прем'єр Лойд Джордж був би лише зробив, як би був мікропромова програму президента Вільсона. Відійшов до однієї Палестини мав протест англійський прем'єр. Але тут він лише хотів ся з огляду цілого світа, як казав, що Палестина вже більше не може бути під турецьким пануванням, такеж як стоїть в сучасності з тою опінією, коли розширює домагає президент Вільсона і російської демократії. Оскільки ж в також в сучасності з опінією англійської демократії, котрою представником теж є радні консервативні Балфур, який акцентував у цілому програму президента Вільсона, як демократ Лойд Джордж, котрий вступив своїм особливим програму.

Боротьба з ворогами України.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on December 21, 1917 as required by the Act of October 6, 1917.)

Домашня війна в Україні в останніх днях прибрала широкі розміри. Большевики, нотируючись недовіду в Києві, де їх розоружено і відіслано домі, не перестали нападати на українські війська. В Одесі, де і моряки чорноморської флотії брали участь, боротьба несе ся ще й досі. З останніх телеграм виходило би, що там українські війська вже майже повністю перемогли большевиків. Крім того большевики посилають проти українських військ свої війська з півночі, які одначе Українці на українській території розоружують і відіслали домі. Також робить Українці з усіма військами большевиків в різних місцевостях України. Спроби розоружують їх і відіслали домі.

Як акція Українців супроти большевиків застрашана большевицьких лідерів. Іх петроградське правительство писало до У. Ц. Ради в Києві ультиматум, в якому признає Українці право самостійної держави, а домагає ся, аби У. Ц. Рада збрала всілякі зносини з Каледіновим, гетьманом, домагає ся, щоб він і його з родом революції, а крім того, аби У. Ц. Рада збрала розоружує большевицьких військ на Україні. Однак рішучею большевиків не переставати посылати війська на Україну проти військ У. Ц. Ради.

Крім того У. Ц. Рада має ще клопіт і з домашніми большевиками, з київської ради військових і робітничих представників, серед котрих верховодять московські центральні, ворогів повному освободженню українського народу. В Києві вони були заявляли, що не признають У. Ц. Ради, бо вважають її "буржуазною", а затемище признають себе. Можливо, що з приводу цієї підказки української революції провадимої У. Ц. Рада заборонила їм відібрати наради в Києві. На це вказувалося, що — як доносить телеграма — делегати ради військових і робітничих представників збрала ся опісля на нараду в Харкові, де і постановили признають У. Ц. Раду за "буржуазною" і "протиреволюційною" істотністю і тому рішуче виступили проти неї.

Отже Українська Центральна Рада має до зброяння відразу як двох большевицьких ворогів — петроградських і київських.

Петроградські вже бодей трохи більше емоційні, бо хотять на папері признають право України на відділення від Росії її утворення окремої держави, а домагають ся тільки, аби У. Ц. Рада збрала зносини з Каледіновим. Одначе рішучею вони ведуть переговори в справі записанні зброю на власну руку. Тому то У. Ц. Рада з відповідні правительству большевицьких, відповіла, що справу петроградських можна погодити тільки, як вони згодять ся, щоб представники України брали участь в мирних переговорах; щоби У. Ц. Рада контролювала український і румунський фронт; щоби Україна мала право до третьої частини представництва в центральній правительстві російської федеративної спілки та щоби се центральне правительство не мало права мішати до справ внутрішніх української республіки.

Відповідь правительства большевицьких на ці домагає У. Ц. Ради покаже, чи його заява про право України на самостійність була щира чи походила з хитрості.

Зновж домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва

до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає українську революцію і тимчасові признає У. Ц. Раду, або не признає її тимчасово, хоча аби над Києвом панували Петроград.

Тоді У. Ц. Рада мусіла би раду військових і робітничих представників, котра терить ся в Харкові під командою московських центральних, прийняти волею свободу українського народу.

А тимчасом У. Ц. Рада не числить на папері обійняти московських центральних згід большевицького стилю, а те збрала силу, яка найбільше переконують промовляти до кожного противника.

У. Ц. Рада не лише збрала свої війська, але зробила умову з козаками, доносцями, кубанськими (українськими) і герцезими (в часті також українськими), а крім того — як доносить останні вісті — і з Румунями.

Козаки — се сила стала і цінна і як давніше їх уживали на давленні свободи, так тепер У. Ц. Рада, під умовою керування Михайла Грушевського, може поновити їх до оборони свободи, а зокрема свободи України.

Вони східні сусіди України, а Румунські західні сусіди. В інтересі всіх грох сусідів лежить взаїмна кооперація.

Коли полуднева частина європейської Росії стане разом, то не сила московських большевицьких ставити їй опір.

Важко домашні большевики, ті що зі своїми заявами перенесли ся з Києва до Харкова, ухиляли проти У. Ц. Ради демократичної агітації, називаючи її "буржуазною" і "протиреволюційною". В тій демократії була ціла сила київської ради військових і робітничих представників. Заяву українського правительства, що справу виславлення землі і фабрик поришати неадекватні установи збори України, використовували вони в той спосіб, що теперішні українські правительство і У. Ц. Рада зв'язали ся з панамі і не хотять народові віддати землі і фабрик. Розуміється, що це не було правдою. У. Ц. Рада і правительство України знають, що українські установи збори будуть народні і що ті збори не можуть і не підуть проти волі народу. Тому У. Ц. Рада і правительство України могли спокійно покласти це кілька тижнів на волю повновладного законодавчого тіла, збраного цілим населенням України.

Коли одначе вороги української республіки хотіли ся використати для своїх цілей і бунтували війська і робітників проти У. Ц. Ради і правительства України, то У. Ц. Рада вважала за відповідне проголосити засаду виславлення землі і фабрик в користь народу, без відшкодування для теперішніх властителей, лишачи законне поришення сеї справи установам зборам України. В сеї справі У. Ц. Рада видала прокламацію до народу і парлі, а зокрема військам на фронті і робітникам по містах, переконуючи ся, що варто демократичні кінці проти У. Ц. Ради, що будуть вони буржуазні і протиреволюційні.

У. Ц. Рада признає революцію, але революцію українську, се, що скинуло московське ярмо, а дасть українському народові повну свободу.

З уваги на те кожний, хто виступає проти У. Ц. Ради, виступає також против української революції і його треба вважати на Україні контр-революційним.

Прокляття У. Ц. Ради виставили на пробу київську раду військових і робітничих представників. Або вони признає україн

з XIV. головної конвенції Українського Народного Союзу, відбувшої ся в днях 22. до 27. жовтня 1917 р., в "Harrisburg Board of Trade Hall", 112-114 Market St., Harrisburg, Pa.

ПРАВО І ЮРИСДИКЦІЯ.

НАДЗВИЧАЙНІ КОНВЕНЦІЇ

Після цього передпобудівне засідання замкнув конвенційний предс., п. К. Кирчів, о годині 1-шій пополудни, а слідуєче назначив на 2-гу годину пополудни тогосамого дня.

Пополуднєве засіданє.

Після порядку денного приступлено до дискусії і ухвалювання поправок статута У. Н. Союзу. Пан Роман Слободзян, як президент статутної комісії, реферу-

АРТИКУЛ IV.

Підписує документи на місці помершого урядника.

§ 72. На случай смерті головного трестіа або члена постійного комітету, го-

На поставлене п. Ю. Шевчуком внесе-

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР.

Загальні обов'язки.

6.08 Головний касієр підписує пере-

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР.

§ 103. На поставлене п. С. Вільчинським
внесені, поперте п. Л. Кшивінським —

347-4485 3 3 50.

На поставлене Т. Яворським внесенне, померте А. Ковалем прийнято

Государственных процессов за последние образные статей в органі У. Н. Союза, „Свободі", щоби відвічального редактора „Свободи" від бонду звільнити. Коли би однак відвічальний редактор „Свободи" помі-

На поставлене п. Ст. Соколовським

На поставлене о. Д. Хомяком внесенне, поперте п. О. Рекрутом і другими делегатами, ухвалено, що платня відвільного редактора "Свободи" органу У. Н. Со.

оза, має бути \$150 місячно.

Редактор має редагувати орган
за в спосіб означений конвенцією. Він
видати що року календар Союзу за

коли контролюють книги головних чиників організації, побирають \$10 ден-

но, а підчас засідань побирають такі дієти, як інші головної урядники.

На постанові л. Н. Павлішніком внесені, поперте п. С. Костівом — прийнято.

КАСА.

§ 152. Головний касир має депозитувати всі одержані від Союзу гроші в сімх особливих фондів:

- фонд помертвирів
- сирітський
- адміністративний
- убогих
- народний
- резервний
- конвенційний

На постанові п. С. Наповського внесені, поперте п. О. Козаком — прийнято.

Коли платити всім вкладам.

§ 160. При виплату бенефіції із цього фонду, по відношенню всіх правних видатків, отриманих з такою виплатою, виплатити всі від бенефіціарів квоти за час споживання тих квот в сирітський фонд не більше ніж 3%, відсотки на рік, коли такі відсотки ті гроші принесли, але не більш відсотки.

На постанові п. В. Горьковського внесені, поперте п. В. Лисогором — прийнято.

Оголошення рахунків.

§ 161. Всі справи і рахунки відносять до сего фонду головний фінансовий секретар має опублікувати по кожній конвенції.

На постанові п. В. Лисогором внесені, поперте п. І. Когутом — прийнято.

Що з нього виплачується.

§ 164. З фонду адміністративного головний ескаутинський комітет виплачує або велити виплачувати пенсії і видатки головних урядників, платні і видатки різних і інших засідань, за відвізків, книжок, друку і поштових витрат, а також і всі інші біжучі видатки Союзу, не обняті окремими постановами, а також цін купівлі реальних і особистих власностей всього роду.

На постанові п. С. Гладким внесені, поперте п. Д. Совоку — прийнято.

По ухваленню повислого параграфу підписати справу конвенційної фотографії. На постанові п. Ф. Дуганом внесені, поперте п. М. Олішником, ухвалено, щоб всі пп. делегати і урядники відфотографувалися як це було і на попередніх конвенціях.

На постанові п. С. Конютовського внесені, поперте п. Ф. Яковського, ухвалено, щоб виборчі комісії з трох членів, кожен з яких займає за вишуванням фотографіста. Де всі комісії зібрані виборці п. Д. Капітала, Мих. Дурдасла і Мих. Угорчак.

На постанові п. І. Варняком внесені, поперте п. І. Бойком і другим, ухвалено, щоб урядники мали отримати конвенційну фотографію даром, значить, що фотографії мали бути заплачені з каси У. Н. Союзу.

По подлягоженню цих справ приступлено до дискусії над зміною §167. В дискусії збирали слово наступні пп. делегати: Михайло Олішник, Федір Філатов, Іван Когут, Николай Павлішнік, Яків Семків, Іосиф Цановський, Василь Каліна, Андрій Дішесла, Іван Бойко, Василь Гасія, Николай Романів, Лілія Слободзян, Іван Пеленський, Іван Ковальчук, Іван Чехович, Іван Фелікс, Еміль Саварин, Андрій Брандирова, Матей Ставчанський, Філіп Шукіцький, Володимир Смульський, Ник. Франчук, Андрій Корпан, Михайло Рудий, Іван Парильяк, Осип Лівач, Семен Конютовський, о. Балз, Іван Балз, Іван Шукіцький, Кирило Стефанський і о. Дмитро Хомяк. По довільній дискусії параграф 167-ий зібрав ухвалені як слід:

Що з нього виплачується.

§ 167. З сего фонду виплачується як слідуючі записки: за утрату трохи павильної везі на парку, вказуючи і середню \$50, за утрату цілий рух \$100; за утрату величезної на обох руках \$100; за утрату стили \$50; за утрату ноги \$150; за утрату одного або ніг \$160; за утрату зору одного очі \$50; за утрату зору обох очей \$100. Такі записки платити за ними раз за кожним калітвом. За слабості стислі хронічно невилічні, виключаючи слабості венеричні, платити за віс \$25 до \$50 річно, після ухвалення головного уряду або головного ескаутинського комітету в даному випадку. Членів незмішувати хорі, знаходячись в заведенні для божественних, полишаючи родину складаючи ся не менше як з трох осіб, то є жінки і двох дітей, їх родини є управлені до записки від \$50 до \$100 річно. Коли ж ухвалити головний уряд або головний ескаутинський комітет. Всі вивести записки за сего фонду є платні членови по ухваленні належаючого року до У. Н. Союзу.

На постанові п. Р. Слободзяном внесені, поперте п. О. Рекруттом — прийнято.

§ 170. На постанові п. І. Жумитином внесені, поперте п. В. Смульським — знесено.

§ 174. На постанові п. І. Ковалевським внесені, поперте п. І. Жумитином — знесено.

Фонд конвенційний.

§ 177 а. Отримувати ся фонд, що буде згаданий під назвою „Фонд конвенційний У. Н. Союзу“.

На постанові п. К. Лопушанського внесені, поперте п. Я. Грабормом — прийнято.

Що в них депозитується.

§ 177 б. В тім фонді мають бути депозитовані всі місячні належності, збираючи членів на свої цілі, як це означено в ухваленій на сій фонд податкової таблиці.

На постанові п. С. Маркусом внесені, поперте п. І. Козаком — прийнято.

Що з нього виплачується.

§ 177 в. З фонду конвенційного головний ескаутинський комітет виплачує всі кошти кожній конвенції У. Н. Союзу.

На постанові п. Р. Караміном внесені, поперте п. Р. Вайлюком — прийнято.

Податкова таблиця на фонд помертвирів У. Н. Союзу.

§ 181. Кожний член Союзу має платити на фонд помертвирів У. Н. Союзу заповню до свого віку слідуючі місячні вкладки:

Вік	В	А	АА	В	С	ВВ	СС
18	18	22	24	65	86	129	172
19	9	22	44	66	88	132	176
20	9	22	44	68	90	135	180
21	9	22	44	69	92	138	184
22	10	24	48	72	95	143	190
23	10	25	49	74	98	147	196
24	11	26	51	77	101	152	202
25	10	26	52	78	104	156	208
26	11	27	53	81	107	161	214
27	12	28	54	84	110	166	220
28	11	29	57	86	114	171	226
29	12	30	59	89	118	177	232
30	13	31	61	92	122	183	244
31	13	32	63	95	126	189	252
32	13	33	65	98	130	195	260
33	14	34	68	102	135	202	270
34	14	35	70	105	140	210	280
35	15	37	72	109	145	218	290
36	15	38	74	112	151	227	300
37	16	40	78	119	157	236	310
38	16	41	82	123	163	245	320
39	17	43	86	128	169	254	330
40	18	44	88	132	176	264	340
41	18	46	92	138	183	274	350
42	19	48	96	144	191	284	360
43	20	50	100	150	198	294	370
44	21	52	104	156	206	304	380
45	22	54	108	162	215	314	390
46	23	57	114	171	224	324	400
47	24	59	118	179	234	334	410
48	25	61	122	186	244	344	420
49	26	63	126	193	254	354	430
50	27	65	130	201	264	364	440
51	28	67	134	209	274	374	450
52	29	70	138	217	284	384	460
53	30	72	142	225	294	394	470
54	31	74	146	233	304	404	480
55	31	76	150	241	314	414	490

На постанові п. М. Кравчинським внесені, поперте п. О. Рекруттом — прийнято.

По прийнятті повислого параграфу на постанові п. Т. Лавровського внесені, поперте о. В. Балзом, ухвалено, щоб виборча комісія здала звіт з вислідів голосування на кандидатах на головних урядників У. Н. Союзу.

ЗВІТ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ.

Пан Павло Шпінкула, представитель виборчої комісії, подав конвенції до відома, що виборча комісія по її виборі мала надіслати на котрій формально ухвалено, що вона ся в справу роботи парку Шпінкула, представитель, Григорій Шпінкула, секретар: Василь Савіцький, Софрон Котлик і Василь Воляський, члени комісії. Після записки, що комісія виборча після своїх совісти перевела голосування і обчислення голосів на кандидатах на головний уряд У. Н. Союзу безсторонно і правдиво так, як статут У. Н. Союзу вимагає. Описав заборав слово п. Григорій Шпінкула і відчитав вислід голосування, подавши імена кандидатів на головних урядників У. Н. Союзу.

Вислід представляється так:

Кандидати на головний пресидатей і тростіца.

1. Кирівч Константин отримав голосів 88
2. Милишин Стефан отримав гол. 62
3. Ваверчак Іван отримав голосів 30
4. Горьковський Василь отримав гол. 1

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головний містопредсидателя.

1. Стефанович Андрій отримав гол. 62
2. Ваверчак Іван отримав голосів 50
3. Лівач Осип отримав гол. 26
4. Слободзян Роман отримав голосів 15
5. Кирівч Константин отримав гол. 8
6. Милишин Стефан отримав гол. 7
7. Гасія Василь отримав голосів 4
8. Яковський Семен отримав голосів 3
9. Росолювич Николай отримав гол. 2
10. Бойко Іван отримав голосів 1
11. Савіцький Василь отримав голосів 1

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головну містопредсидательку.

1. Білик Марія отримала голосів 119
2. Кравчинський Меліян отримала гол. 33
3. Дурдасла Анна отримала голосів 27
4. Турчановська Катерина отримала гол. 1

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головний рекордовий секретаря і тростіца.

1. Угорчак Михайло отримав голосів 87
2. Павчук Юлія отримав голосів 43
3. Каштанюк Іван отримав голосів 28
4. Мартинцев Іван отримав голосів 15
5. Яковський Семен отримав голосів 6
6. Яковський Григорій отримав гол. 1
7. Калакуца Стефан отримав гол. 1

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головний фінансовий секретаря і тростіца.

1. Яковський Семен отримав голосів 147
2. Павчук Юлія отримав голосів 9
3. Слободзян Роман отримав голосів 8
4. Угорчак Михайло отримав голосів 7
5. Каштанюк Іван отримав голосів 4
6. Лівач Осип отримав голосів 2
7. Кривоноз Григорій отримав голосів 1
8. Мартинцев Іван отримав голосів 1
9. Савіцький Василь отримав гол. 1
10. Хомяк Дмитро отримав голосів 1
11. Шаріньовський отримав голосів 1

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головний касієра і тростіца.

1. Левчик Василь отримав голосів 72
2. Калакуца Стефан отримав голосів 62
3. Шаріньовський отримав гол. 58
4. Ваверчак Іван отримав голосів 2

Разом віддано голосів 181

Кандидати на головних контролів.

1. Капітала Дмитро отримав голосів 128
2. Росолювич Николай отримав гол. 8
3. о. Хомяк Дмитро отримав голосів 50
4. Трач Олександр отримав голосів 47
5. Клим Михайло отримав голосів 35
6. Григорій Григорій отримав гол. 32
7. Петрівський Михайло отримав гол. 27
8. Стасівський Іосиф отримав гол. 24
9. Яковський Григорій отримав гол. 18
10. Павловський Павло отримав гол. 1
11. Павчук Юлія отримав гол. 1
12. Дурдасла Михайло отримав гол. 1
13. Мелишин Михайло отримав гол. 1
14. Воляський Василь отримав гол. 1
15. Стефанович Андрій отримав гол. 1
16. Матчак Стефан отримав гол. 1
17. Стефанович Андрій отримав гол. 1
18. Лівач Осип отримав гол. 1
19. Милишин Стефан отримав гол. 1
20. Савіцький Василь отримав гол. 1
21. Кудрик Стефан отримав гол. 1
22. Левчик Василь отримав гол. 1
23. Гасія Василь отримав гол. 1
24. Угорчак Михайло отримав гол. 1
25. Бойко Іван отримав гол. 1
26. Павловський Іосиф отримав гол. 1
27. Шпінкула Іван отримав гол. 1
28. о. Балз Валентин отримав гол. 1
29. Бала Дмитро отримав гол. 1
30. Слободзян Роман отримав гол. 1
31. Яковський Франко отримав гол. 1
32. о. Сполітакевич Володимир отримав гол. 1
33. Гришко Василь отримав гол. 1

Разом віддано голосів 548

Кандидати на радних.

1. Кравчинський Меліян отримала гол. 88
2. Дурдасла Анна отримала гол. 8
3. Слободзян Роман отримав голосів 77
4. Гришко Василь отримав голосів 62
5. Кривоноз Григорій отримав гол. 48
6. Бойко Іван отримав голосів 47
7. Павловський Іосиф отримав гол. 41
8. Стасівський Іосиф отримав гол. 41
9. Білик Марія отримала голосів 39
10. Шевчук Юрій отримав голосів 37
11. Мелишин Стефан отримав голосів 35
12. Рекрут Осип отримав голосів 33
13. Петрівський Михайло отримав гол. 33
14. Стефанович Андрій отримав гол. 26
15. Рудий Михайло отримав гол. 25
16. Кудрик Стефан отримав голосів 24
17. Воляський Василь отримав гол. 23
18. Гасія Іван отримав голосів 19
19. Осип Лівач отримав гол. 19
20. Павчук Юлія отримав гол. 18
21. Когут Іван отримав голосів 16
22. Гасія Василь отримав голосів 15
23. Стефанович Андрій отримав гол. 15
24. Кирівч Константин отримав голосів 14
25. Ваверчак Николай отримав гол. 13
26. Матчак Стефан отримав гол. 13
27. Котлик Іван отримав голосів 12
28. Савіцький Василь отримав гол. 12
29. Шпінкула Григорій отримав гол. 11
30. Луцишин Василь отримав гол. 11
31. Шпінкула Іван отримав гол. 11
32. Задорин Іван отримав гол. 10
33. Вілчунський Стефан отримав гол. 10
34. Капітала Павло отримав гол. 9
35. Жумитин Іван отримав гол. 9
36. Гуцалюк Захарій отримав гол. 9
37. Павчук Юлія отримав гол. 8
38. о. Сполітакевич Воля отримав гол. 7
39. Савіцький Василь отримав гол. 7
40. Котик Іосиф отримав гол. 7
41. Парильяк Іван отримав гол. 7
42. Бринітський Іосиф отримав гол. 7
43. Мелишин Стефан отримав гол. 6
44. Колодій Софрон отримав гол. 6
45. Онисик Антін отримав гол. 6
46. Сміт Николай отримав гол. 6
47. Слєпський Іосиф отримав гол. 5
48. Корпан Андрій отримав гол. 5
49. Воляний Андрій отримав гол. 5
50. Бала Дмитро отримав гол. 4
51. Милишин Біліський Іван отримав гол. 4
52. Колодязь Кулішницький Ів. отримав гол. 4
53. Капітала Дмитро отримав гол. 4
54. Чаргарин Михайло отримав гол. 4
55. Франчук Николай отримав гол. 4
56. Гонтарський Стефан отримав гол. 4
57. Неповський Стефан отримав гол. 4
58. Стадник Константин отримав гол. 4
59. Милишин Стефан отримав гол. 2
60. Др. Симеонів Володимир отримав гол. 2
61. Струтинська Емілія отримала гол. 2
62. Федак Василь отримав гол. 2
63. Задіний Теодор отримав гол. 1
64. о. Хомяк Дмитро отримав гол. 1
65. Дурдасла Михайло отримав гол. 1
66. Кувшинський Людвик отримав гол. 1
67. Семенів Яків отримав гол. 1

Разом віддано голосів 1140

Кандидати на відвідаючого ректоратора.

1. Стефанович Осип отримав голосів 103
2. Лотоцький Володимир отримав гол. 74
3. Андрійко Дмитро отримав гол. 1
4. Яковський Григорій отримав гол. 1

Разом віддано голосів 179

Кандидати на завідателя друкарні і „Свобода“.

1. Савка Андрій отримав голосів 167

Разом віддано голосів 167

По відчитанні імен кандидатів і чисел голосів, які кожний з них на дотичний раз одержав, пресидатей виборчої комісії, п. Павло Шпінкула, проголосив імена дійсних кандидатів, на котрих були офіційне голосування по надруковуванню відповідних урядових бюлетнів. По відчитанні кандидатів після числа голосів дотримувались зрезингувати з кандидатур їх урядів, на котрі вони не кандидатували, так:

з кандидатури головного містопредсидателя зрезингували пп. Ваверчак Іван, Лівач Осип, Слободзян Роман, Кирівч Константин, Милишин Стефан, Гасія Василь, Яковський Семен, Павчук Юлія, Росолювич Николай і Савіцький Василь.

з кандидатури головного містопредсидателя зрезингувала п. Кравчинський Меліян.

з кандидатури головного фінансового секретаря зрезингували пп. Павчук Юлія, Слободзян Роман, Угорчак Михайло, Каштанюк Іван, Лівач Осип, Кривоноз Григорій, Савіцький Василь, о. Хомяк Дмитро і Шаріньовський.

з кандидатури головних контролів зрезингували п. Петрівський Михайло.

з кандидатури на радних зрезингували пп. Бойко Іван, Білик Марія, Трач Олександр, Стефанович Андрій і Кирівч Константин.

Після того показало ся, що урядові бюлетні представляють ся так:

„РЯДОВИЙ БЮЛЕТН КАНДИДАТІВ НА ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.“

На головний пресидатей і тростіца:

1. Константин Кирівч
2. Стефан Милишин
3. Іван Ваверчак

На головний містопредсидателя:

1. Андрій Стефанович
2. Іван Бойко

На головну містопредсидательку:

1. Марія Білик
2. Анна Дурдасла
3. Катерина Турчановська

На головний рекордовий секретаря і тростіца:

1. Михайло Угорчак
2. Юлія Павчук
3. Іван Каштанюк

На головний фінансовий секретаря і тростіца:

1. Семен Яковський
2. Іван Мартинцев

На головний касієра і тростіца:

1. Василь Левчик
2. Стефан Калакуца
3. Алексій Шаріньовський

